

Ukebrev - Tesfa

Her kommer et nyhetsbrev fra oss i Tesfa Hope. Denne gangen er det jeg, Malin, som skriver. Jeg er anestesio- og intensivsykepleier, og jobber til daglig på Sykehuset Østfold Kalnes. Jeg har i mange år ønsket å reise ut for å jobbe med helse, og endelig ble det en realitet. Jeg og Olaf reiste til Rwanda sammen, og Olaf er verdens beste reisefølge. Jeg er ikke veldig glad i å fly, og når flyet ble forsinket på grunn av problemer med lakken på den ene vingen...ja, da trengte jeg Olaf.

Vi er en liten gjeng her nede, Bjarte, Matt, Olaf og jeg. Vi bor i et fint hus, og har alt vi kan ønske oss der vi bor. Rwanda må være verdens vakreste land, og det er det mest befolkede landet i Afrika. Her i Kibogora som ligger ved Kivusjøen, er det tropisk klima, og akkurat nå er det regntid. Det har regnet litt hver dag, og det har også vært torden. Temperaturen er rundt 20 grader, og helt perfekt! Kivusjøen grenser til Kongo, og har et areal på 2700m². Den er verdens 15. dypeste innsjø, og i sjøen finnes ingen farlige dyr. Men litt skummel er den, fordi det er mye metangass og karbondioksid i dypet av sjøen som kan forårsake vulkansk aktivitet! Jeg ønsker veldig å ta meg en svømmetur i sjøen, og planen er å lure med de andre. Vi får se om jeg klarer det!

Jeg har nå vært her i en uke, og dagene går altfor fort. Livet her er fullt av kontraster, og midt i alt det vakre er det mange farer (sykdommer) og fattigdom. Behovet for helsetjenester er stor, og de som arbeider her på sykehuset er veldig dyktige og dedikerte. De klarer å gjøre mye utav lite! Pasientene er takknemlige for hjelp, vi møtes av vennlige smil, og her er det mange barn som vil hilse på deg.

Sykehuset består av flere bygg som ligger etter hverandre, og det har tatt meg litt tid å finne ut av hvor de ulike avdelingene er. Heldigvis er operasjonsavdelingen i midten av sykehuset, med to operasjonsstuer, og et rom til litt mindre kirurgi. Jeg lærer stadig nye ting, aller mest om hvordan man arbeider og utretter mye med begrensede ressurser.

Bjarte og Matt har begge gjort avansert kirurgi som aldri har blitt gjort her tidligere. Jeg var med å gi anestesi på den ene operasjonen, og der måtte pasienten ligge i mageleie under narkosen. Dette var noe de aldri hadde gjort, men heldigvis har Bjarte og

jeg erfaring, og vet hvordan dette kan gjøres i praksis. Kunnskapsoverføring i Tesfas ånd. Jeg var veldig bekymret for at pasienten skulle ha mye smerter etter operasjonen, da det er mangel på ulike smertestillende medisiner. Når jeg besøkte pasienten morgenen etterpå var hun i fin form, og natten hadde gått fint. Her er det pårørende som passer på sine familiemedlemmer etter operasjonen, med hjelp av

sykepleiere og leger. Det er både fint og trygt for det finnes lite overvåkningsutstyr, og ofte må det samme utstyret deles mellom flere pasienter.

Jeg blir stadig utfordret på alle måter, språket en barriere, og det er spesielt vanskelig når jeg gjerne skulle beroliget eller forklart noe for en engstelig eller redd pasient. Jeg er ydmyk for den tilliten pasienter, pårørende og medsøstrer (og brødre) viser oss i Tesfa teamet. Jeg prøver så godt jeg kan å berolige gjennom å stryke varsomt over en hånd, eller gi en lett berøring på armen for å vise at jeg er her for deg, og at jeg vil deg vel, til tross av at jeg ikke forstå deg. Innen narkosen eller bedøvelsen gis så ber alle på operasjonsstuen sammen, litt uvant for meg, men veldig vakkert og verdig.

*«For I am the Lord of your God who takes hold of your right hand and says to you, do not fear; I will help you.»
Isaiah 41:13.*

Den lille jenta som Bjarte og Matt har skrevet om tidligere ser vi hver dag. Det går sakte fremover, og hun har nå suttet oppe i rullestol. Det gir håp og se at det går bedre med henne!

Det er en veldig hyggelig amerikansk sykepleier, Olivia, som arbeider på neonatalavdelingen som jeg har fått gått sammen med. Der fikk jeg se hvordan de tar hand om de aller minste barna som ligger i kuvøse, og dem som trenger ekstra overvåkning. Det måles temperatur, respirasjonsfrekvens og oksygenopptak flere ganger daglig. Det er imponerende å se hvordan mødrene til disse barna er på sykehuset døgnet rundt, håndpumper seg for melk som de gir til barna i sonde, og passer på sine små. Mødrene får ikke seng, så de sover på medbragt madrass, ofte deler flere mødrer samme madrass, eller sover sittende på en krakk. Noen av mødrene har vært her flere uker, og hvordan de holder motet oppe er fantastisk. Tesfa teamet hadde flere strikkede plagg og tepper med seg som Olivia fordeler til familiene.

Bjarte, Olaf og Matt er tre kloke og hyggelige menn, og alle har de lang erfaring med å arbeide i utviklingsland. For meg er det å dele erfaringer, opplevelser, og inntrykk rundt middagsbordet med disse tre uvurderlig. Samtidig sender jeg en varm tanke til alle hjemme som legger til rette for at jeg skal få reise, dere er hverdagsheltene mine!

Tesfa-hope.org
Vipps: 508019

Med vennlig hilsen

Malin Myhren